

ਸਿਵਲ ਅਸਲ

ਬਾ-ਅਦਾਲਤ ਡੀ. ਫਲਸ਼ੈ, ਜੇ.

ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼—ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਕਰਮ ਨਰਾਇਣ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

, 1958 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 81-ਡੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ।

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 14—ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਸਮਾਂ—ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ—ਕੀ ਵਾਜਬ ਹੈ—ਕਿਸੇ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ - ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਡਿਊਟੀ।

ਕੇ.ਐਨ. ਨੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ.ਪੀ. ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਉਸ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਲਗਭਗ 4 ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਕੇ.ਐਨ. ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਕੇ.ਐਨ. ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੇਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬੀਤ ਗਈ ਸੀ। ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਾਰੀ ਹੋਈ ਧਿਰ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿੱਥੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਸਮਾਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। •

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ਾ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ, ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਜੋਖਮ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੇ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਸਲ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣਾ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ. ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਸੇਧ ਕਰਕੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ

ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਪੀ.ਆਰ. ਸਾਹਨੀ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 14 ਜੂਨ, 1958 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਓ.ਪੀ. ਗਰਗ ਸਬ-ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 3 ਅਗਸਤ, 1957 ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਰਿਮਾਂਡ.

ਹਰਦਿਆਲ ਹਾਰਡੀ, ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚਾਵਲਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਸ ਐਲ ਸੇਠੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ.-ਸਾਦੇ-ਡੀ-ਫੈਸਰਾ, ਜੇ. ਝਗੜੇ ਕਰਮ ਨਰਾਇਣ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ: -

ਕਰਮ ਨਰਾਇਣ ਨੇ 20 ਅਗਸਤ, 1953 ਨੂੰ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਨੋਟ 'ਤੇ ਮੂਲ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ। 15 ਸਤੰਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 23 ਅਗਸਤ, 1954 ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਰਮ ਨਰਾਇਣ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਦਸੰਬਰ, 1954 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਦੁਬਾਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਾ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸੀ। 1,600 ਬਤੌਰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਨੋਟ 'ਤੇ ਵਿਆਜ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ

ਲਈ, ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਬਹਾਲੀ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੇਵਲ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਰਹੀ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਵੀ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਵਿਚਕਾਰ ਬੀਤ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਦਈ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ. ਇਹ ਉਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ: -

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ, ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੁਕਸ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਇਸਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।"

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਿੰਦੂ ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਉਜਾੜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਨੋਟ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਰਜ਼ਾ ਵਿਅਕਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਦੁਆਰਾ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਨਾਲ

ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 'ਜਾਂ' ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਪੁਆਇੰਟ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੰਬਿਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬੀਤ ਗਈ ਮਿਆਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਅਸਲ ਫਾਈਲਿੰਗ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਕੇਸ ਹੈ 'ਬੈਜਨਾਥ ਲਾਲਾ ਬਨਾਮ ਰਾਮਦਾਸ (1)। ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਇਲਿੰਗ ਅਤੇ ਹੈਨੀ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

ਦੂਸਰਾ ਨੁਕਤਾ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 14, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੈਟੇਬਲ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ (ਅਰਥਾਤ, 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1905 ਤੋਂ 12 ਦਸੰਬਰ, 1906 ਤੱਕ) ਜਾਂ ਕੇਵਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ (ਭਾਵ, 21 ਦਸੰਬਰ, 1905 ਤੋਂ 12 ਦਸੰਬਰ, 1906 ਤੱਕ)। ਮੁਦਈ ਪਹਿਲੇ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਬੀਰ ਚੰਦਰ ਜੋਬਰਾਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਇੱਥੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਫਿਰ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਪੀਲ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸਫਲ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਅਪੀਲ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਇਸ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਚਿਤ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ। ਇੱਥੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੇਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ

ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੇਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1905 ਤੋਂ 21 ਦਸੰਬਰ, 1905 ਤੱਕ) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ।

ਲਕਸ਼ਮ ਅੰਦਾਸ ਬਨਾਮ ਚੁੰਨੀਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਨਿਯੋਗੀ, ਏ.ਜੇ.ਸੀ. ਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਜਿੱਠਿਆ: -

“ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਚੁੰਨੀਲਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 14, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ; ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜੋ 27 ਸਤੰਬਰ, 1926 ਅਤੇ 21 ਮਾਰਚ, 1927 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬੀਤਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਸੇਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮੂਲ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਅਰਥਾਤ, 1 ਅਗਸਤ, 1926, ਅਤੇ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੇਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, 27 ਸਤੰਬਰ, 1926। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਆਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 14, ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 21 ਜੁਲਾਈ, 1928 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ। ਸਹੀ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ”

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਬੇਨੇਟ, ਜੇ. ਨੇ ਬੀ.ਸੀ. ਹਟਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਬੀ. ਦਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ (1) ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਆ ਸੀ।

ਲਾਲ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਣੀ ਮਾਧਵਾ ਖੱਤਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ? ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਉਲਟ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ. ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬੀਤ ਗਈ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਂਡਿੰਗ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸ਼ੇ, ਜੋ ਦੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਲਟ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬੀਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ, ਜੋ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਜੋਖਮ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਹ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੇ। ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਵਲ ਸੂਟ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਕੇ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਸ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਸਮਾਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਰਗੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਤੁਰੰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬੀਤ ਗਈ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਸ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਇਪ ਕੀਤਾ: ਅਰੁਣ ਸ਼ਾਰਦਾ